DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

21 marca | Nr. 8 | Rok 1932.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 55 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. 12.12.00.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

T R E Ś Ć:

132.

USTAWA

z dnia 21 stycznia 1932 r.

w sprawie zmian w ustawie z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 12.III. 1932 r. Nr. 19, poz. 117).

133.

USTAWA

z dnia 28 stycznia 1932 r.

w sprawie pomiarów Państwa.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 12.III. 1932 r. Nr. 19, poz. 125).

134.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 2 grudnia 1931 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 26.II. 1932 r. Nr. 14, poz. 85).

135.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 8 marca 1932 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 12.III. 1932 r. Nr. 19, poz. 137).

136.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 lutego 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zryczałtowania podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 26.II. 1932 r. Nr. 14, poz. 86).

137.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 lutego 1932 r.

o ustroju wewnętrznym Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Na podstawie art. 2 ust. 5 i art. 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządzam, co następuje:

§ 1. Na czele Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego stoi Dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Zastępcą Dyrektora jest jeden z Szefów Działów, wyznaczony przez Ministra Skarbu na wniosek Dyrektora Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 2. Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego dzieli się na następujące działy:
1) Dział Ogólny,
2) Dział Produkcji,
3) Dział Zakupów,
4) Dział Sprzedaży,
5) Dział Finansowy,
6) Samodzielne Biuro Inspekcji.
Działy dzielą się na Biura.

§ 3. Na czele działów stoją Szefowie Działów.

Do obowiązków Szefów Działów należy kierownictwo działem, ustalanie wytycznych postępowania dla poszczególnych biur oraz koordynowanie prac i nadzór nad działalnością biur.

Szefowie Działów są uprawnieni do decydowania we wszystkich sprawach należących do zakresu czynności działów, z wyjątkiem spraw, zastrzeżonych do decyzji Dyrektora.

§ 4. Na czele Biur stoją Kierownicy Biur. Kierownicy Biur kierują biurami i są bezpośrednio odpowiedzialni za ich należyte funkcjonowanie.

Dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego może na wniosek Szefów Działów upoważniać Kierowników Biur do decydowania w sprawach, nie posiadających zasadniczego znaczenia i nie powodujących poważniejszych zobowiązań.

§ 5. Szczegółowe postanowienia, określające prawa Szefów Działów i Kierowników Biur do decydowania w sprawach załatwianych przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego, wyda Dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego w drodze zarządzenia wewnętrznego.

§ 6. Do Działu Ogólnego należą: sprawy organizacyjne Dyrekcji i podległych zakładów, sprawy osobowe pracowników Państwowego Monopolu Spirytusowego, sprawy gospodarcze łącznie z zakupem inwentarza i materjałów biurowych, sprawy prawne, prasowe, bibljoteka, sprawy biurowości, techniczno-budowlane oraz wszystkie sprawy, niezastrzeżone dla innych działów.

§ 7. Do Działu Produkcji należą: ustalanie planów fabrykacyjnych oraz kierowanie produkcją wyrobów monopolowych i artykułów pomocniczych, administracja zakładów wytwórczych oraz magazynów materjałów pomocniczych Państwowego Monopolu Spirytusowego, montaż wszelkich instalacyj i urządzeń mechanicznych, prace o charakterze techniczno-badawczym i normatywnym.

§ 8. Do Działów Zakupów należą: wszelkie sprawy zakupów z wyjątkiem zastrzeżonych dla Działu Ogólnego.

§ 9. Do Działu Sprzedaży należą: sprzedaż spirytusu i wyrobów monopolowych, sprawy eksportu, zarządzanie zakładami sprzedaży Państwowego Monopolu Spirytusowego, badanie rynku zbytu i jego ochrona.

§ 10. Do Działu Finansowego należą: polityka finansowa i kredytowa przedsiębiorstwa, opracowywanie i czuwanie nad wykonaniem planów finansowo-gospodarczych, kalkulacja kosztów własnych, regulacja zobowiązań, buchalterja, kasa, statystyka, badanie zagadnień ekonomicznych, związanych z działalnością Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 11. Do Samodzielnego Biura Inspekcji należy prowadzenie inspekcji:

a) administracyjno-organizacyjnej,
b) rachunkowej,
c) produkcji,
d) handlowej.

Szczegółową instrukcję, normującą zakres i sposób prowadzenia inspekcji, mającej na celu badanie sprawności działania przedsiębiorstwa w poszczególnych jego działach, zakładach i agendach, wyda Dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 12. Dział Ogólny dzieli się na następujące biura:

1) Ogólno - Organizacyjne,
2) Osobowe,
3) Gospodarcze,
4) Prawne,
5) Techniczno - Budowlane.

§ 13. Do Biura Ogólno - Organizacyjnego należą:

a) sprawy organizacji wewnętrznej Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego oraz sprawy ogólno-organizacyjne podległych zakładów,

b) sprawy biurowości i kancelaryjne, bibljoteka i archiwum,

c) sprawy wydawnicze i prasowe,

d) sprawy, nie zastrzeżone do kompetencji innych jednostek składowych Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 14. Do Biura Osobowego należą: sprawy przyjmowania i zwalniania personelu, sprawy uposażeniowe, emerytalne i innych świadczeń na rzecz pracowników, sprawy dyscyplinarne oraz ogólne sprawy robotnicze.

§ 15. Do Biura Gospodarczego należą:

a) sprawy gospodarcze Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego i podległych jej zakładów oraz administracja gmachów, z wyjątkiem budynków fabrycznych i miejsc sprzedaży,

b) zakup przedmiotów gospodarczych, inwentarza biurowego, przyborów biurowych, materjałów pisarskich i druków,

§ 16. Do Biura Prawnego należą:

a) udzielanie opinij prawnych i współdziałanie w sporządzaniu wszelkich aktów prawnych,

b) współdziałanie w opracowywaniu odpowiedzi na skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego oraz przygotowywanie materjału dowodowego dla Prokuratorji Generalnej,

c) załatwianie spraw, będących przedmiotem postępowania sądowego, regulowanie hipotek nieruchomości, załatwianie strony prawnej egzekwowania należytości i t. p.

§ 17. Do Biura Techniczno - Budowlanego należą: przeprowadzanie remontów i prze-

budowy budynków oraz budowy nowych pomieszczeń, przygotowywanie projektów umów na roboty budowlane.

§ 18. Dział Produkcji dzieli się na następujące biura:

1) Administracyjne,
2) Produkcji,
3) Ruchu,
4) Badań i Norm.

§ 19. Do Biura Administracyjnego należą:

a) sprawy organizacji wewnętrznej wytwórczych zakładów Państwowego Monopolu Spirytusowego,

b) sprawy należytego zaopatrzenia magazynów tych zakładów.

§ 20. Do Biura Produkcji należą:

a) zarządzanie wytwórczemi zakładami Państwowego Monopolu Spirytusowego,

b) kierowanie produkcją wyrobów monopolowych i czuwanie nad przestrzeganiem ustanowionych dla tej produkcji norm,

c) sprawy programów fabrykacyjnych, ustalanych na podstawie zapotrzebowań Działu Sprzedaży.

§ 21. Do Biura Ruchu należą:

a) montaż i konserwacja wszelkich instalacyj i urządzeń mechanicznych,

b) dozór techniczny nad wszelkiemi urządzeniami technicznemi zakładów Państwowego Monopolu Spirytusowego oraz wydawanie opinij w sprawach dyskwalifikacji maszyn i urządzeń.

§ 22. Do Biura Badań i Norm należą:

a) przeprowadzanie badań wszystkich procesów i czynników produkcji, ustalanie norm zużycia spirytusu i materjałów pomocniczych oraz wydajności pracy,

b) badanie z punktu widzenia postępu technicznego metod fabrykacyjnych i urządzeń technicznych,

c) opracowywanie technicznych warunków na dostawy artykułów pomocniczych,

d) Centralne Laboratorjum Chemiczne, mające na celu przeprowadzanie badań chemicznych dla potrzeb Państwowego Monopolu Spirytusowego, Polskiego Monopolu Tytoniowego oraz na zlecenie Ministerstwa Skarbu bądź władz skarbowych opracowywanie metod chemicznego przerobu spirytusu i jego skażania, nadzór nad Okręgowemi Laboratorjami Chemicznemi.

§ 23. Dział Zakupów dzieli się na następujące biura:

1) Zakupu i Oczyszczania Spirytusu,
2) Zakupu Materjałów Pomocniczych i Artykułów Technicznych.

§ 24. Do Biura Zakupu i Oczyszczania Spirytusu należą:

a) zakup spirytusu surowego i opracowywanie ceny nabycia,

b) zawieranie umów na oczyszczanie i odwadnianie spirytusu, odbiór i zarządzanie przewozami spirytusu, prowadzenie ewidencji obrotów spirytusu, kontrola oczyszczania, skażania i zapasów spirytusu w zakładach własnych i prywatnych,

c) zarządzanie taborem przewozowym (cysterny i beczki).

§ 25. Do Biura Zakupu Materjałów Pomocniczych i Artykułów Technicznych należy: zakup i prowadzenie ewidencji wszelkich materjałów pomocniczych do fabrykacji, maszyn, instalacyj i artykułów technicznych, opakowań oraz środków przewozowych.

§ 26. Dział Sprzedaży dzieli się na następujące biura:

1) Sprzedaży Spirytusu Konsumcyjnego,
2) Sprzedaży Spirytusu Niekonsumcyjnego,
3) Eksportowe,
4) Ochrony Rynku.

§ 27. Do Biura Sprzedaży Spirytusu Konsumcyjnego należą:

a) sprzedaż wyrobów monopolowych i spirytusu do wyrobów wódek gatunkowych,

b) ustalanie sieci sprzedaży, zarządzanie i nadzór nad zakładami sprzedaży wyrobów monopolowych,

c) badanie rynku zbytu i opracowywanie gatunków wyrobów i cen sprzedażnych spirytusu konsumcyjnego.

§ 28. Do Biura Sprzedaży Spirytusu Niekonsumcyjnego należą: sprzedaż spirytusu na cele techniczno - przemysłowe, badanie rynku zbytu i opracowywanie cen sprzedażnych spirytusu niekonsumcyjnego.

§ 29. Do Biura Eksportowego należa: eksport spirytusu, wyrobów monopolowych i olejów fuzlowych, badanie rynków zbytu i możliwości eksportowych.

§ 30. Do Biura Ochrony Rynku należą: opracowywanie środków i metod zwalczania nielegalnego obrotu i produkcji spirytusu oraz współdziałanie z właściwemi organami w zwalczaniu takich nadużyć.

§ 31. Dział Finansowy dzieli się na następujące biura:

1) Budżetowo - Finansowe,
2) Likwidacji Zobowiązań,
3) Buchalterji,
4) Kalkulacji,
5) Ekonomiczne.

§ 32. Do Biura Budżetowo - Finansowego należą:

a) opracowywanie planów finansowo - gospodarczych i czuwanie nad ich wykonaniem,

b) czuwanie nad stanem kapitałów monopolu, a w szczególności nad jego środkami obrotowemi,

c) sprawy kredytowe.

d) kasa.

§ 33. Do Biura Likwidacji Zobowiązań należą:

a) likwidacja wszelkich zobowiązań i rachunków,

b) sprawy kontroli depozytów, kaucyj i t. p.

§ 34. Do Biura Buchalterji należą:

a) prowadzenie rachunkowości Państwowego Monopolu Spirytusowego,

b) sporządzanie bilansu i rachunku strat i zysków.

§ 35. Do Biura Kalkulacji należą: kalkulacja kosztów własnych i rentowności operacji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 36. Do Biura Ekonomicznego należą:

a) badanie zagadnień ogólno - gospodarczych, związanych z działalnością Państwowego Monopolu Spirytusowego,

b) badanie polityki spirytusowej zagranicą,

c) statystyka.

§ 37. Dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego ustali w drodze zarządzenia wewnętrznego organizację biur i szczegółowy wykaz czynności poszczególnych jednostek składowych Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, określając ściśle ich wzajemny stosunek i zasady współdziałania.

§ 38. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1932 roku. Z tymże dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1931 r. o ustroju wewnętrznym Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego („Monitor Polski" Nr. 46, poz. 74).

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dn. 1.III. 1932 r. Nr. 49, poz. 54).

138.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 lutego 1932 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnem.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 8.III. 1932 r. Nr. 17, poz. 105).

139.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 lutego 1932 r.

w sprawie wykonania ustawy o nadzwyczajnym podatku od niektórych zajęć zawodowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 10.III. 1932 r. Nr. 18, poz. 115).

140.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 lutego 1932 r.

o ustaleniu ilości spirytusu, jaką Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego powinna zakupić z produkcji krajowej w okresie kampanji gorzelniczej 1932/33.

Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289), ustala się ilość spirytusu, jaką Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego powinna zakupić z produkcji krajowej w okresie kampanji gorzelniczej 1932/33 (kontyngent zakupu Państwowego Monopolu Spirytusowego), na 250.000 hl. spirytusu 100° (słownie dwieście pięćdziesiąt tysięcy hl. spirytusu 100°).

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dn. 4.III. 1932 r. Nr. 52, poz. 57).

141.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 stycznia 1932 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 8.III. 1932 r. Nr. 17, poz. 110).

142.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 lutego 1932 r.

w sprawie zaszeregowania kas urzędów skarbowych w Chełmży i w Wodzisławiu do jednego z dwóch typów.

Na zasadzie art. 4, 12 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji

władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Kasy urzędów skarbowych na powiat toruński w Chełmży oraz w Wodzisławiu zaszeregowuje się do typu A.

§ 2.

Zarządzenie z dnia 21 grudnia 1931 r. (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 36, poz. 520) w części, dotyczącej zaszeregowania powyższych kas do typu B, uchyla się.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

143.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 stycznia 1932 r.

L. D. V. 1364/4/32

w sprawie odroczenia terminu składania zeznań o obrocie za rok 1931 dla banków akcyjnych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Na zasadzie art. 122 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dn. 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) Ministerstwo Skarbu odracza termin składania zeznań o obrocie za rok 1931 dla instytucyj kredytu krótkoterminowego (banków akcyjnych) do dnia 15 marca 1932 roku włącznie.

W tymże terminie, t. j. do dnia 15 marca 1932 r., winny być wpłacone ewentualne różnice pomiędzy kwotą podatku przypadającego od wykazanego w zeznaniu za rok 1931 obrotu, a kwotą już wpłaconą, przyczem od wpłaconej w powyższym terminie kwoty podatku nie należy pobierać tak kar za zwłokę, jak i odsetek.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

144.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 lutego 1932 r.

L. D. VII. 1265/1/32

w sprawie wypłat za pobrane konie remontowe.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich urzędów skarbowych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli wydało obowiązujące już przepisy rachunkowo-kasowe: „Administracja w Wojskowym Zakładzie Remontu Koni".

W myśl tych przepisów organami wykonawczemi Wojskowego Zakładu Remontu Koni są między innemi „Komisje Remontowe", powołane do zakupu koni remontowych. Komisje te mogą być stałe i ewentualnie dodatkowe.

Stałe Komisje Remontowe są:

a) Komisja Remontowa Nr. 1 w Warszawie,

b) Komisja Remontowa Nr. 2 w Poznaniu,

c) Komisja Remontowa Nr. 3 w Krakowie.

Każda Komisja Remontowa ma otwarty rachunek bieżący w kasie urzędu skarbowego swej siedziby (w kasie macierzystej), a w razie wprowadzenia wypłat za pośrednictwem Banku Polskiego i Pocztowej Kasy Oszczędności na zasadach rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 września 1931 r. (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 29, poz. 413, Monitor Polski z 3/XI. 1931 r. Nr. 254) również w odniesieniu do sum niebudżetowych będzie mieć otwarty rachunek bieżący we właściwej (miejscowej) izbie skarbowej.

Na ten rachunek bieżący przelewa Kierownik Remontu Koni sumy pieniężne, potrzebne na wydatki odnośnej Komisji Remontowej.

Przytoczone na wstępie przepisy „Administracja w Wojskowym Zakładzie Remontu Koni" zawierają między innemi następujące postanowienia:

1) Komisje remontowe dokonywują wypłat za zakupione konie gotówką lub zapomocą zleceń wypłaty.

W celu uniknięcia konieczności przewożenia gotówki na wypłaty za zakupione konie poza siedzibą Komisyj Remontowych — Komisje te dokonywują wypłat lub też podnoszą na ten cel gotówkę i z innych kas urzędów skarbowych w rejonie zakupów danej Komisji Remontowej.

W tym celu Komisje Remontowe otrzymują z Kierownictwa Remontu Koni książeczkę

wz. Nr. 2. Książeczki te powinne posiadać: uwierzytelnione przez Kier. Rem. Koni podpisy osób, upoważnionych do podpisywania zleceń wypłaty, oraz powinne być wypełnione przez Komisję:

1) Pieczęcią danej Komisji Remontowej,

2) Nr-ami posiadanych zleceń wypłaty (od Nr. do Nr.),

3) planowaną do wydatkowania na zakup koni kwotą w granicach gotówki posiadanej na rach. bież. w macierzystej kasie urzędu skarbowego.

Przed wyjazdem na zakup koni Komisje Remontowe po zapisaniu do księgi rach. bież. wszystkich wydanych przez siebie zleceń wypłaty, wyprowadzają saldo posiadanej w macierzystej kasie urzędu skarbowego gotówki i w granicach tego salda wyszczególniają w książce wz. Nr. 2 tę kwotę, która stosownie do planu zakupu będzie potrzebną na wypłatę za zakupione konie rem.; powyższą książeczkę Kom. Remontowe przedkładają macierzystej kasie urzędu skarbowego, która stwierdza podpisem oraz odciskiem swej urzędowej pieczęci, że kwota wykazana przez Kom. Rem. mieści się w saldzie rachunku bieżącego danej Komisji Remontowej w kasie urzędu skarbowego i że kwota ta na rachunku kasy urzędu skarbowego została zablokowana. Na podstawie tak wypełnionej książeczki Komisje Remontowe w granicach zablokowanej przez Kasę Urzędu Skarbowego kwoty mogą wydawać zlecenia wypłaty na wszystkie kasy urzędu skarbowego, znajdujące się w rejonie zakupu danej Komisji Remontowej. Komisje Remontowe mają również prawo wpłacać pozostałą gotówkę do każdej kasy urzędu skarbowego, prosząc o zapisanie wpłaconej kwoty w książeczce na przychód i zwiększenie posiadanego salda o wpłaconą kwotę oraz stwierdzenie powyższego podpisem i odciskiem urzędowej pieczęści kasy urzędu skarbowego.

Wpłaconą sumę zarachowuje kasa urzędu skarbowego na sumy obrotowe w trybie § 52 Instr. dla kas skarb. z 1921 r.

2) Kasy urzędów skarbowych uskuteczniają wypłaty na podstawie zleceń z rachunku bieżącego po uprzedniem złożeniu w danej kasie urzędu skarbowego książeczki wzór Nr. 2. Po zakończeniu w danej miejscowości zakupu Komisje Remontowe sporządzają wykaz wszystkich wystawionych zleceń wypłaty. który zawiera datę wydania zlecenia, Nr. zlecenia, nazwisko odbiorcy i kwotę zlecenia. Wykaz ten musi posiadać te same podpisy i tę samą pieczęć, co i zlecenie. Wykaz ten Komisje Remontowe składają w kasie urzędu skarbowego, która wypisuje ogólną sumę wykazu w wyżej wskazanej książeczce na rozchód, wyprowadzając pozostałe saldo oraz stwierdza je podpisami oraz odciskiem urzędowej pieczęci kasy urzędu skarbowego i zwraca książeczkę Komisji Remontowej.

3) Wobec tego, że kasy urzędów skarbowych, znajdujące się poza siedzibą Komisyj Remontowych, mogą nie posiadać większego zapasu gotówki, Komisje Remontowe obowiązane są do wcześniejszego powiadomienia tych kas urzędów skarbowych, z których będą dokonywały wypłat, o ilości potrzebnej w danym terminie gotówki.

W celu uniknięcia nadmiernego przetrzymywania gotówki w kasach urzędów skarbowych — obliczenia potrzebnej gotówki powinne być robione bardzo oględnie, licząc się z istotną potrzebą posiadania przez daną kasę urzędu skarbowego w danym terminie gotówki. Również należy mieć na uwadze, że zlecenia wypłaty mogą być realizowane i po wyjeździe Komisji Remontowej, czyli, że na czas bytności Komisji Remontowej w danej miejscowości zapas gotówki w kasie urzędu skarbowego może być mniejszy.

W wyjątkowych wypadkach może Komisja Remontowa podnieść bezpośrednio przed wyjazdem na zakup z macierzystej kasy urzędu skarbowego gotówkę, potrzebną na wypłaty za zakupione konie.

Po ukończeniu czynności zakupu koni, o ile kwota zablokowana w kasie urzędu skarbowego okaże się niepotrzebna na dalsze pozamiejscowe zakupy, Komisja Remontowa składa książeczkę wz. Nr. 2 w macierzystej kasie urzędu skarbowego, celem unieważnienia zablokowania i stwierdzenia tegoż w książeczce wzór Nr. 2.

Książeczki wzór Nr. 2 służą tylko na dany okres budżetowy.

Kasa urzędu skarbowego, po sprawdzeniu zlecenia wypłaty w sposób, przewidziany w przepisach o rachunkach bieżących i stwierdzeniu, że zarządzona wypłata znajduje pokrycie w sumie zablokowanej (saldzie) względnie, że objęta jest wykazem wystawionych zleceń wypłaty (p. 2), uskutecznia wypłatę i zarachowywuje ją na sumy obrotowe jako rozchód. dokonany na rachunek kasy urzędu skarbowego w obrębie tej samej izby skarbowej względnie w obrębie innych izb skarbowych, — traktując zlecenie wypłaty jako dowód rozchodowy, i o dokonanej wypłacie tego samego dnia zawiadamia kasę urzędu skarbowego (izbę skarbową), w której Komisja Remontowa ma otwarty rachunek bieżący (kasę macierzystą) osobnem zawiadomieniem według następującego wzoru:

„Kasa Urzędu Skarbowego w . . . .

Dnia . . . . 193 . . r.

Do

Kasy Urzędu Skarbowego w . . . .

(Izby Skarbowej w . . . .

Nr. . . . . . .

Zawiadomienie na zł. . . . . . gr. . . .

Kasa Urzędu Skarbowego zawiadamia, że dnia . . . . 193 . . w gł. dzienniku roz-

chodu pod poz. . . . . zapisała na rozchód sumę . . . . . . (słowami) . . . .
zł. . . . . . . gr. . . . wypłaconą . . . .
. . . .
tytułem . . . .
. . . .
na podstawie zlecenia wypłaty z dnia . . . . . .
Serja . . . . . Nr. . . . . . z rachunku bieżącego
Komisji Remontowej Nr. . . . . . w . . . .

Suma ta podlega przerachowaniu na rachunek bieżący Nr. . . . . . Komisji Remontowej Nr. . . . . . w . . . .

M. P. Księgowy Skarbnik"

Do zawiadomienia tego należy dołączyć odcinek zrealizowanego zlecenia wypłaty.

Na podstawie otrzymanego zawiadomienia kasa urzędu skarbowego (Izba Skarbowa) przeprowadza zarachowanie, zapisując wydatek jako rozchód rachunku bieżącego Komisji Remontowej a jednocześnie na podstawie własnej noty przychodowej jako przychód na sumy obrotowe dla wyrównania wydatków, dokonanych przez inne kasy urzędów skarbowych w obrębie tej samej względnie w obrębie innych izb skarbowych.

Odcinek zlecenia wypłaty, po odnotowaniu na nim dat zarachowania przesyła kasa urzędu skarbowego (Izba Skarbowa) do miejscowej Komisji Remontowej.

Izby Skarbowe otworzą w księdze kontowej sum obrotowych nowe rachunki, wyrównanie których winno być dokonywane w trybie, ustalonym w §§ 105 i 106 przepisów rachunkowo-kasowych.

Za Ministra Skarbu
(—) *Starzyński*
Podsekretarz Stanu

KSIĄŻECZKA

sum zablokowanych na rachunku bieżącym
Komisji Remontowej Nr................ w Kasie Skarbowej w ....
na okres budżetowy 193 / rok.

Wzór Nr. 2.
Z. Z. 2/Rem.
Format 297×210 m/m.

Podpisy osób upoważnionych do podpisywania zleceń wypłaty:

Wiarogodność podpisów ....

....

(m. p.)

Odcisk pieczęci Komisji Remontowej

(m. p.)

Komisja Remontowa Nr. .... posiada blankiety zleceń wypłaty od Nr.

Przewodniczący Komisji Remontowej Nr. ....

....

.... stwierdzam.

Kierownik Remontu Koni:

.... do Nr. ....

Data wpisu	TREŚĆ (Zapisy Kom. Rem., adnotacje kas Urzędów Skarbowych o zablokowaniu sum, przychodzie, rozchodzie i pozostałości)	Suma zablokowana		Przychód		Rozchód		Suma zablokowana względnie saldo			Podpisy oraz pieczęć kasy urzędu skarbowego
								w cyfrach		Słownie	
		Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr		
1	2	3		4		5		6		7	8

145.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 marca 1932 r.

L. D. V. 4435/6/32

w sprawie opłaty stemplowej od pełnomocnictw dla Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Skarbowego), do urzędów opłat stemplowych, oraz do tych urzędów skarbowych, którym poruczono wymiar opłat stemplowych.

Ministerstwo Skarbu poleca urzędom skarbowym, aby w razie zakwestjonowania pełnomocnictw, któremi emigranci upoważniają Syndykat Emigracyjny do zastępstwa celem uzyskania dokumentów podróży, o ile te pełnomocnictwa zostały wystawione bez uiszczenia opłaty stemplowej do końca stycznia 1932 r., wymierzały jedynie opłatę pojedyńczą bez podwyżki stemplowej.

(—) *W. Koszko*
Dyrektor Departamentu

146.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 marca 1932 r.

L. D. IV. 5407/3/32

w sprawie odpisywania (restytucji) należności celnych od zagranicznych przesyłek pocztowych, zwracanych zagranicę.

Do

Dyrekcji Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu, Warszawie oraz podległych im urzędów pocztowo-celnych.

Dla ustalenia jednolitego postępowania przy odpisywaniu (restytucji) należności celnych od przesyłek pocztowych, zwracanych zagranicę, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Poczt i Telegrafów zarządza co następuje:

Celem przeprowadzenia restytucji należności celnych urzędy pocztowe (pocztowo-celne) przedkładają zwracane zagranicę przesyłki pocztowe urzędom celnym przy osobnym wykazie z wnioskiem o restytucję i to wraz z dotyczącemi kwitami celnemi. Urzędy celne przeprowadzają rewizję tych przesyłek, sprawdzając tożsamość ich zawartości według odpowiednich wyników rewizji, odpisują obliczone w wynikach rewizji należności celne i po nałożeniu na sprawdzone przesyłki plomb celnych, oddają je urzędowi pocztowemu, pozostawiając faktyczne wywiezienie przesyłek zagranicę na odpowiedzialności poczty. Kwity celne urzędy celne dołączają do wyników rewizji, na kwitach czynią adnotację o stwierdzonej przez rewizję celną tożsamości zwracanej przesyłki, na wyniku zaś rewizji adnotację o odpisaniu należności celnych. O ile wyniki rewizji przy zwrocie przesyłek są już wysłane do Dyrekcji Ceł do kontroli, urzędy celne, przy odpisaniu należności celnych, przeprowadzają sprawdzenie zawartości przesyłek według otrzymanych od poczty kwitów celnych, odnotowując na tychże kwitach tak wynik sprawdzenia, jak i fakt odpisania należności celnych, poczem w terminie sprawozdawczym przedstawiają kwity celne Dyrekcji Ceł do kontroli, Dyrekcja zaś zestawia kwity celne z odpowiedniemi wynikami rewizji i dołącza je do tychże wyników.

W wypadkach, gdy kwity celne w drodze z pocztowego urzędu oddawczego do urzędu pocztowo-celnego zostały zagubione, urzędy pocztowe (pocztowo-celne) obowiązane są do rewizji celnej wywozowej przedłożyć wraz z przesyłkami zaświadczenie swoje, stwierdzające zagubienie, z podaniem w nim numeru wyniku rewizji, względnie pozycji rejestru opłat celnych, według których zwrotne przesyłki zostały pierwotnie oclone. Zaświadczenia takie zastępują kwity celne i z nimi postępuje się przy odprawie celnej i odpisaniu należności celnych w taki sam sposób, jak z kwitami. W wypadkach gdy wyniki rewizji zostały wysłane już do Dyrekcji Ceł, urząd celny wpisuje dokładny wynik sprawdzenia na zaświadczeniu urzędu pocztowego, oznaczając ilość i jakość zwracanego towaru.

Jednocześnie uchyla się okólnik z dnia 11 marca 1931 r. L. D. IV. 400/3/31 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 8 poz. 131), dotyczący odpisywania należności celny od zwracanych zagranicę przesyłek pocztowych.

(—) *W. Fabierkiewicz*
Kierownik Departamentu

147.

WYKŁADNIA

Ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

337. (Art. 52, 58, 131 i 132). W przypadku konkretnym zostały sporządzone następujące dwa pisma: 1) akt licytacyjnej sprzedaży nieruchomości, należącej (w częściach idealnych) do osób A, B i C, która to sprzedaż odbyła się

celem zniesienia wspólności; według tego aktu nieruchomość nabył jeden ze współwłaścicieli, a mianowicie A, 2) akt notarjalny, na mocy którego nabywca (A) swoje prawa, nabyte przez zaofiarowanie najwyższej ceny na licytacji, sprzedał osobie B, (która, jak wyżej stwierdzono, była do dnia licytacji właścicielem idealnej części danej nieruchomości).

Do aktu, wymienionego pod 1), mają zastosowanie art. 131 i 132 u. o. s.

Natomiast powołane dwa artykuły nie mają zastosowania do aktu notarjalnego, wymienionego pod 2). Akt ten ma być traktowany tak samo, jakby była traktowana umowa o przelew prawa, wynikającego z aktu licytacji, zawarta pomiędzy osobą A a osobą N, która nigdy nie miała żadnego udziału w danej nieruchomości. Ten akt notarjalny zatem podlega zasadniczo opłacie w wysokości 4%, przewidzianej w ustępie pierwszym art. 58 u. o. s. Jeżeli jednak akt ten został sporządzony w ciągu trzech tygodni po licytacji, to podlega opłacie w wysokości 0,2%, przewidzianej w ustępie przedostatnim art. 58. Za podstawę wymiaru od aktu, wymienionego pod 2) (w wysokości 4% względnie 0,2%) ma być wzięta wartość brutto całej nieruchomości.

Sporządzenie aktu, wymienionego pod 2), nie ma żadnego wpływu na wysokość opłaty od aktu, wymienionego pod 1); ta opłata ma być tak obliczona, jak gdyby akt, wymieniony pod 2), wcale nie został sporządzony. Jeżeli np. A był właścicielem 1/8 części danej nieruchomości, B zaś właścicielem 4/8 części owej nieruchomości, to opłata od aktu, wymienionego pod 1), wynosi 4% od 7/8 części wartości brutto, t. j. od różnicy między tem, co osoba A nabyła drogą licytacji a tem, co miała przed licytacją. (Byłoby błędnem wzięcie za podstawę wymiaru opłaty od podziału wspólności jedynie 4/8 części, t. j. różnicy między tem, co osoba B ma na podstawie umowy, wymienionej pod 2, a tem co miała przed licytacją). (L. D. V. 4619/6/31).

Z BANKU POLSKIEGO.

Bilans Banku Polskiego za trzecią dekadę lutego r. b. wykazuje zapas złota 606 milj. 468 tys. zł, t. j. o 4 milj. 134 tys. zł więcej, niż w poprzedniej dekadzie. Pieniądze i należności zagraniczne, zaliczone do pokrycia, zmniejszyły się o 9 milj. 914 tys. zł do sumy 51 milj. 363 tys. zł, natomiast niezaliczone do pokrycia zwiększyły się o 566 tys. zł do sumy 124 milj. 108 tys. zł. Portfel wekslowy wykazuje wzrost o 9 milj. 273 tys. zł i wynosi 645 milj. 208 tys. zł; stan pożyczek zastawowych zwiększył się o 1 milj. 211 tys. zł do kwoty 118 milj. 517 tys. zł. Inne aktywa wynoszą kwotę 132 milj. 482 tys. zł, wykazując wzrost o 2 milj. 746 tys. zł.

W pasywach pozycja natychmiast płatnych zobowiązań zmniejszyła się o 52 milj. 571 tys. zł (191 milj. 354 tys. zł). Obieg biletów bankowych powiększył się o 82 milj. 85 tys. zł (1.150 milj. 973 tys. zł).

Stosunek procentowy pokrycia obiegu biletów i natychmiast płatnych zobowiązań Banku wyłącznie złotem wynosi 45.18% (15,18% ponad pokrycie statutowe), pokrycie kruszcowo-walutowe 49,01%, (9,01% ponad pokrycie statutowe), wreszcie pokrycie złotem samego tylko obiegu biletów bankowych wynosi 52,69%.

Stopa: dyskontowa Banku 7½%, lombardowa 8½%.